

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hához küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
kétzerért 6 kr, többszörért 5 kr. Árszámok.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A mi fürdőink.

A fürdőidény beálltával nem vé-
lünk fölösleges dolgot cselekedni, ha
reámutatunk arra a körülményre, hogy
a művelt magyar közönség mily indok-
olatlan előszeretettel keresi fel az
idegen fürdőket, dacára annak, hogy
azok igen sok esetben meg sem köze-
litik a magyar fürdőket. De hát régi
szokása a magyar embernek, hogy job-
ban szeret mindent, a mi idegen, mint
a magáét. Így vagyunk az iparczik-
kel is. A bécsi és párisi gyártmányt
sokkal jobban megfizeti, mint a sok-
kal szolidabb, tartósabb magyar ké-
szítménye. Ez áll a fürdőkről is. A
külföldi fürdőkön hemzseg a magyar-
ság, szerja a magyar pénzt, a mely-
nek ellenében alig kap valamit.

Azon, hogy oly tömördek vagy-
on uszott el a külföldön, már hiába so-
pánkodunk; de kötelességünknek tart-
juk jelezni, hogy a külföldi fürdők lát-
ogatása egyik alkalom arra, miszerint
a magyar pénz még mindig a külföldre
vándoroljon.

A balneológiai vizsgálódások során
pedig bebizonyított tény, hogy a ma-
gyar fürdők között mindennemű gyógy-
fürdő föllelhető, sőt nem egy olyan
gyógyhatással, melylyel szemben az
óriási módon reklámozott hasonló kül-
földi fürdő még az enyhe kritikát sem
állja ki a gyógyhatás tekintetében.

Hazánk áldott földén elég olyan
gyógyfürdő van, a hol üdülni, különféle
betegségből kigyógyulni lehet. Vannak
regényes, gonddal kezelt olyan fürdőink,
ahol kellemes szórakozás vár a leg-
kényesebb igényű fürdőzőre is. Annál
érthetlenebb, hogy a vagyonos osz-
tálynak legnagyobb része most is a
külföldre jár fürdőzni, a hol költi a ma-
gyar pénzt. Ha meggondoljuk, hogy a
fürdőzés kiadással jár, akkor elképzel-
hetjük, hogy mily nagy összegre rug

évenként az a pénz, a mennyi a kül-
földi fürdőkben évről-évre ott marad.

Azt mondják sokan, hogy a ma-
gyarországi fürdők egy része talán
nincs oly pazar kényelemmel beren-
dezve, mint a külföldiek általában.
Lehet, de az már nem igaz, hogy
e mellett még aránytalanul drágábbak
is. A mieink árai sehol sem magasab-
bak, mint a külsországi hasonló für-
dőké, sőt sok helyen tetemesebben
méréskeltebbek. Egyik-másik magyar
fürdő legfeljebb csak azért tekinthető
drágábbnak, mert ugyanígy pénzért
talán valamivel kevesebbet, kevesebb
kényelmet ad, mint külföldi konkur-
rense.

Ha az a tömördek pénz mind Ma-
gyarországon maradna, a mennyibe a
fürdőzés kerül, akkor a fürdők még
nagyobb kényelemmel volnának beren-
dezhetőek. Akkor igen sok családnak
jutna a fürdőn elköltött tekintélyes
összegű pénzből. Mindezek mellett el-
érhetnénk azt is, hogy a fürdőzés ke-
vesebbe kerülne, hogy a szegény be-
tegek számára kedvezmény jutna a
fürdők dús jövedelméből.

Nem tudjuk, hogy a hazai fürdők
mellőzése annak köszönhető-e, hogy a
magyar ember külföldre való utazás
által is szereti az urat adni, vagy an-
nak, hogy a külföldiek, mint minden-
nek, úgy a fürdőknél is nagy rekla-
mot csapnak, mely által elég sok ma-
gyar ember lépre megy. A magyar
fürdőtulajdonosok kötelessége az okot
megtudni és mindent elkövetni, hogy
a magyar fürdőző közönséget a magyar
fürdők látogatásának megnyerjék.

Szeretjük hangoztatni a hazafiságot.
Ha egy hazafias eszme felmerül, lel-
kesülünk, zajt csapunk, de lelkesül-
sünk azonnal lelohad, mihelyt pénzről,
a hazainak komoly pártolásáról van
szó.

Ez a mi szerencsétlenségünk, meg

az, hogy szeretjük mindenben maj-
molni a külföldet, szeretjük a nagyot
még akkor is adni, midőn a végrehajtó
dobbal áll a hátunk mögött. Ha ezen
nagy hibánkban nem leledzenék, ak-
kor nem hagynánk el nyelvünket, vi-
seletünket, nem hordanánk külföldre a
magyar föld termésének árát, vagy a
magas kamatra kölcsön vett ezeket.

Ideje volna már eme kérdéssel is
komolyan foglalkozni, mert megköve-
teli ezt tőlünk nemzeti vagyonosodá-
sunk szem elől nem téveszthető kér-
dése. Megköveteli azon körülmény,
hogy édes hazánk mérhetlen kincseket
érő fürdői kellő támogatásban része-
süljenek.

Mert a fitymáló külföld előtt csak
a saját éhietelenségünket és szegény-
ségünket dokumentáljuk, hogy odame-
gyünk azért, a mivel a természet ben-
tünket itthon hősséggel megáldott? Hát
még mindig vakok vagyunk, hát még
mindig nem méltóztatott kinyitni a
szemeit tisztelt fürdőző publikum, hogy
a maga szűk látkörében nem képes
meglátani azt, ami nekünk magunknak
is megvan? Hát a hazafiság semmi?
Dörgedelmes beszédekben mennyit méltó-
ztatnak elmélkedni a magyar ipar,
a magyar termékek, a magyar keres-
kedelem, a magyar érdekek védelmé-
nek szükségességéről kivált most, midőn
az ezt kiválóbban figyelemreméltató
irányzat kezd éppen, hála Istennek,
lábrakapni nálunk, — hanem azért
nem jut eszükbe, hogy az üres frázi-
soknál szebben beszél a tett, nem jut
eszükbe, hogy örültség a külföldi für-
dők iránt nagy igényeket táplálni ak-
kor, midőn önök maguk a külföldre
máskálnak fürdőzni.

Ha a fürdő vállalatok a tőlük tel-
hetőket a közönség kényelme érde-
kében megteszik, a közönségnek is
meg kell tenni annyit, hogy a pénzét
itthon költse el, s ezzel egyuttal haza-

fias kötelességet is teljesítsen a hazai
fürdők támogatásával, mert ha ezeket
nem pártoljuk, nincs jogunk túlzott
követelésekkel állani elő velök szem-
ben.

Legyünk sovínisták, csak azt
fogadjuk el mindenben, fürdőkben is,
a mi belföldi.

Hiszen — hogy a saját fürdőinkről
is essék szó — ott van Vihnye és
Szklenó, mind a kettő a fejlődés sta-
diumában, mindkettő olcsó, kellő szó-
rekozást ígérők s a lehető legjobb gyógy-
helyek. Ezekon kívül hazánk minden tá-
ján számos oly fürdő van, melyek termé-
szeti szépségeken oly gazdagok, hogy
igen-igen sok külföldi fürdő ezeknek
nyomába se hághat.

A magyar nemzet öntudatra ébre-
désének számtalan jeleivel találkozha-
tunk. Vajha tudatára ébredne a nem-
zet azon kötelességének is, hogy a
magyar fürdőket támogatni kötelessé-
gét képezi. Akkor gyógyfürdőink, szó-
rakoztató helyeink megnépesednének
és nagymenyiségű magyar pénz ma-
radna hazánkban, a mire égetően nagy
szükségünk van!

Igy tesz az idegen is és hasznát
is látja. Nekünk így tenni hazafias
kötelesség.

A házasságról.

Eljön egy kor minden emberéletben,
midőn végtelen vágy támad a lélekben,
ellenállhatatlan erő nyügözi le az öntu-
datos akaratot, irányt szab a gondolkozás-
nak és hatalmas nyomással kényszeríti arra
az utra térni, mely a házasság felé vezet.
A képzelet idilli képeket rajzol abból az
életből, merő álom lesz ilyenkor a való-
ság is.

Sok csalódástól, kiutól, fájdalomtól kell,
hogy megedzve legyen az a lélek, amelyik
ezen végtelen nyomásnak ellenállni tudjon.

Ezalatt Vendel apó a templomba érke-
zett, mely most már sötét és kihalt volt. Csak
az örök lámpa derengő fénye mellett láthatta
meg a szekrestyét, aki az ajtókat zárogatva
járt még körül.

— „Barátom, legyen oly jó, hívja el a
plébános urat, gyónni óhajtok.”

— „Késő van már.”

— „De én holnap áldozni akarok.”

— „No hát jól van, elhivom a tiszte-
lendő urat.”

Pár percz mulva eljött a pap, magára
vette karingét és a gyóntatószékbe ült. Ven-
del apó pedig ügyetlen hajlongások közben
szintén elhelyezkedett a széken és gyónni
kezdett. Meggyónta a sok nyakleveset, me-
lyekben ittas állapotban feleségét részesítette,
türedelmesen megbánta a sok templom-
mulasztást.

— „Látja, kedves tisztelendő uram, en-
nek nem én vagyok az oka, mert tehetek-e
én arról, hogy minden vasárnap reggel fáj
a hajam gyökere? Alig, hogy délre magam-
hoz térek egy kissé. Oh, ha tisztelendőség
délután is tartana egy misét, nem mondom,
hogy el nem mennék, de reggel lehetetlen,
mert pár órával tovább kell aludnom.”

Az öreg lelkész felsőhajtott, de nem
mert tulszigoru lenni, félt, hogy lehüti az
öreg buzgóságát s csak szelid, bátorító hangon
biztatta, hogy folytassa.

— „Bevégeztem már, tisztelendő atyám.”

— „Hogyan már is?”

— „Igen.”

— Gondolkozz jobban fiam, hátha elfe-
ledtél valamit.

TÁRCZA.

Dalaimból.

I.

Nem szeretem én a fénylő csillagot,
S fáj a szívem, sötét felhőt ha látok.
Sötét szemű, fénylő
Az én drága kedvesem,
Ezt az egyet azért mégis
Olyan nagyon szeretem!

Felhő, csillag, néznélék most titeket,
Ott fenn nézném, kit még most is szeretek;
De mikor a felhő elszállt,
Fénylő csillag lefutott:
Mért is néztem oda fönt azt,
A ki itt lenn elhagyott?

II.

Kérted tőlem egyszer azt a piros rózsát,
Mit hajamba tűztem.
Levettem, odadtam. — Hogyne adtam volna?!
S dobogott a szívem
Megsókkoltad azt a kicsi piros rózsát
S szivedre helyezted,
Suttogva, remegve mondta aztán ajkad:
Örökké szerettek!

Alig múlt azóta egy pár rövid hónap
S elfeledtél engem,
Esküdjöl másnak s mondod hazug szóval:
„Egyetlen szerelmem!”
Vajjon hol lehet most, vajjon hol hervad most
Az a piros rózsza?
Hej! ha még meg volna, tán eszedbe jutnék
S rám gondolnál újra!

Ruttkay Emma.

A gyónás.

Irtá: NEBULÓ.

Vendel apót jó ötleteiről ismerte az egész
vidék és azt híresztelték felőle, hogy az ör-
döggel áll czimboraságban, aki csak azért
nem tud még ő rajta sem kifogni, mert az
öregebb s így raffináltabb mint ő. Szorgal-
mas munkás ember volt, de nem azért mintha
az erénye lett volna, hanem, mert meg akart
gazdagodni és így bizony sokszor megessett
rajta az is, hogyha fáradozásainak gyümölcse
sokáig késett, kifogyott a türelméből és a
más tulajdonából gyarapította a magáét.

Elteltek eme hajlamától, Vendel bácsi
volt a föld legderékabb embere. Kedélye
szelid volt, kivéve az estéket, amikor többet
öntött kelleténél a garatra. Ilyenkor bizony
nem ritkán olyan volt, mint egy örült és
mindenkit, a kivel találkozott egy jó oldal-
lökéssel figyelmeztetett jelenlétére. Ha nem
lett volna ez a hibája sem, ő lett vón a falu
legszelidebb embere, mert még a felesége
is ekképen nyilatkozott felőle:

— „En lennék a világ legboldogabb
asszonya, ha ez az én hunczut Vendelem nem
csapná mindig félre a főkötőmet az öklével.”

A derék hitves mindig megbocsátott,
hogyne, hiszen ők jó egyetértésben éltek,
gondolataik is csak egy közös célnál össze-
pontosultak: meggazdagodni.

Egy napon Vendel apó alig bírta elvárni
az estét, mert nagy és merész tervet forga-
tott agyában. De végre elérkezett a várva
várt időpont, és az öreg felhasználva Rébék
néne távollétét, belopódzott annak udvarába
és ötven hasábfát vitt magának haza onnét.

— „Ejh, bolond is lettem volna, ha
szegyenlősködöm, amikor seuki sem lát!”

S amikor jól befűtött és eléggülten piri-
totta csontos kezeit a pattogó tűz mellett,
ily monologot folytatott:

— „Tyhü, be jó a szomszéd fája mellett
melegedni! Mily szép lángja van a tűznek,
ugy érzem mintha kutya nyelve nyalogatná
testemet, ha közelebe jutok.”

Elmult a csikorgó tél, megérkezett a
tavasz s annak vége felé áldozócsütörtök is.
Vendel apó rendszertől ember volt s így
nem akarta elmulasztani a még husvétől el-
maradt gyónást sem, mert ez által lelkének
össze-visszaságában remélt egy kis rendet
csinálni. Szerdán, áldozó-csütörtök előtti este,
a rendestől eltérőleg teljes józansággal, egye-
nesen állott meg kurta lábain a felesége
előtt:

„Asszony, hamar add fel a vacsorámat!

— „Hová sietsz oly nagyon?”

— „Gyónni megyek.”

— „Ez már valahára jó gondolat, remél-
lem lelki hasznodra válik.”

— „Meghiszem azt.”

— Vendel apó vacsorához ült és miután
elégezte, hamarosan távozott. Felesége sokáig
nézett utána, mert nem bizott benne, félt,
hogy elébb benéz az utazó korcsmába, de
Vendel apó még csak rá sem nézett. Az
asszony pedig megkönnyebülten lélekzett fel
s körülbelül ezeket mormogta maga elé:

— „Add uram Isten, hogy öszintén bánja
meg minden bűnét. Szentlélek Isten, szállj
meg bűnös lelkét és önts belé a pofozkodás
iránti utálatot!”

De jólétben növekedtünk fel mindnyájan, csak kevesen ismerjük a kínzó bánatot, mely a kételkedést, a meggondolást teszi a lélek természetévé. Hiszünk a délibábszerű képeknek, melyeket a lázas képzelet rajzol és a melyekről nem tudjuk még, hogy a házias életben majd elfoszlanak. Így történik aztán, hogy ezen erőszakos kényszernek nyomása alatt, melynek hatását növeli sokszor a természetünkben fekvő egy-két gyarlóság, milliő házaságot kötnek anélkül, hogy a szívből a legkisebb rokonszenv kelt volna életre és anélkül, hogy a gondolkodás az eseményhez illő komolysággal foglalkozott volna vele és határozott volna felőle.

Egy szokás kapott lábra a társadalomban, — ki tudja, honnan ered ajánlat utján megházasodni?

Leányzóba megy az ifju, meglátja egymást ez a két ember, lángot vet a vér egy pillanatra, mely tüzpatakként folyik amugy is az ifju ereiben és a nő az a gyöngéd érzelmi alkotás, ki miként a nagy angol mondja, remeke a teremtő természetnek, talán anyagi létet sem látja biztosítva, engedve amaz ellenállhatatlan kényszernek, mely őt az ismeretlen világ felé vezeti és meghódolva ösanyjától örökölt természetének, a hiúságának, egy szépen kipödört bajusz, egy jó szabású ruha láttára, ha tud a jelelt udvarolni jártas gavallér módjára, odanyújtja kezét az első üres lelkű embernek.

Áltatja magát mindenik, azt mondják, annak a bűbajos érzésnek engedtek amelyik aranyfonállal hálózta be a lelket; azt hiszik halálos szerelemmel égnek egymás iránt, egyik sem akarja tudni, hogy ez érzésnek élete csak a perc, mert azt az embernek örök kárhozata, a hiúság hozta létre egy elfogult pillanatban.

Azt mondják, szerelmesek és nem veszik észre, hogy ez az érzés csak az anyagnak vágyódása egy másik anyag bírására.

És boldogok lesznek-e a házias életben ezek? Lehet, eleinte olyannak érzik magukat. A szokatlanul varázsa, a házias élet tisztos öröme lekötö lelküket, elaltatja gondolkodásukat, de a mézeshetek bűbája csakhamar elszáll és ha nem köti a lelket meleg rokonszenv, nem látunk ez életben egyebet a fajfentartási ösztön által kényszerített egyesülésnél. Ez az a frigy, melyet érdekházasságnak neveznek.

Lehet, hogy az ember megszokja ezt az életet s a küzdelemben elfáradt lélek még nyugalmat is lel itten, de a megelégedést, a boldogságot sohasem fogja itt megtalálni, azt már egy másik világban kell keresnie. Pedig annyi bánat éri az életben

az embert, hogy ha otthon nem nyer egy kis sugárt a lélek, megdermed e kietlenségben s képtelen lesz a további közdelemre és a boldogság megérzésére.

Nem ez az az élet, mely után epedő vágygylal ég az ifju lélek.

Sokan azt hiszik, hogy boldogok, mert hinni tudnak a szerelemben és a testi szépség boldogító erejében.

Egy ünfelelt pillanatban emésztő láng gyuladt fel a szívből, mely elfüdi az embernek testi és szellemi életét, rabjává teszi a gondolkodást, erőt vesz érzelmei fölött és a szenvedély, e vak érzés által vezetettve elsüllyednek az élet ingoványába.

Azt kérdezték tőlem egykoron: szerelmes lehet-e a nő egy olyan férfuba, akit becsülni nem bír?

Izzó láng gyuladt ki a kérdező arcán és igyekezett elhítenni velem mégis, hogy egy barátnője érdekében kérdezősködjék.

Bármiként lett legyen is, nem tartozik a dologra, de tagadhatatlan, hogy sok családi tragédiának, sok boldogtalan házias életnek indító okát találjuk meg e kérdésben.

Mert bírjuk-e nem becsülni, akit szeretünk? Hiszen a szerelem egy féktelen vad szenvedély, melyet a legerősebb akarat sem bír igába törni, ádáz gyehenna, mely izzó kéjelgésekkel emészt meg a lelket.

Higgadt megfontolással tud itélni az ész, ha ment a nagy érzelmi hullámcsepá-soktól, ámdé mihelyt e szilaj zsarnok forralja a vért, higgadt megfontolás ítélő tehetőség elvén, ő maga lép annak helyébe, és pótol mindeneket.

Egy szép, formás emberanyag, egynéhány epedő sóhaj között meghazudott frázis, izzó zsarnok lesz az ártatlan női kedélynek és az a kicsiny fő, amelyik annyi komoly gondolatnak tud életet adni, rabja lesz olyan szenvedélynek, mit egy becsülésre nem méltó férfi ismerése kelt fel a vérben.

Ilyen a szerelem, mielőtt észre vennők, zsarnokunkká lesz. Ember legyen az, aki e zsarnokot legyőzni bírja.

De mi is a szerelem? Egy iszonyu láza a léleknek, mely megviseli, elgyöngíti azt s ha fölűdültünk, elgyöngült erővel nem bírjuk észre venni kellően a valót. Egy markotikus álom fényes álmépekkkel, a narkosis elszibbasztja idegeinket és a bűvös képek után, zibbadt idegekkel észre vett valóság sivárnak, kietlennek tetszik.

Egy mámor, egy örülés, melynek tüze-lője az elérhetetlenség tudása, de amelyik az első érintés lázas remegésében elalszik. És mi marad meg a rózsaszínű mámorból,

— „Jöjj asszony, öleld meg férjedet, mert most olyan a lelkiismerete, mint a ma született gyermeké és igazán megígéri, hogy sohasem fog verni többé.”

— „Igazán?”
— „Esküszöm.”
— „Oh ez igen szép tőled, ez nemes szívre vall. Eszerint egyetemes gyónást végteztél szeretett férjem?”

— „Biz igaz a!”
— „Mindent elmondtál?”
— „Kivétel nélkül mindent.”
— „A falopást is elmondtad?”
— „Még azt is!”
— „Szép tőled.”
— „A legszebb pedig anyjukom az, hogy ötven hasáb helyett százat vallottam!”

Az asszony kimeresztte szemeit és kérdezte:

— „Hát miért?”
— „Találd ki.”
— „Akárhogy gondolkozom is nem találom ki.”

— „Nehéz fejed van asszony, no hát elmondom én! Én bizony így okoskodtam: az a jó pap úgy megadja a feloldozást száz hasábert, miut ha csak ötvenet mondanék, mondjunk hát százat, így tehát én bünbocsánatot nyertem azért az ötven hasábfért is, amelyeket még nem loptam el. Mit szó-lál hozzá édesem, ha most mennék el értük?”

Az asszony majd eldült a nevetéstől és férje vállát veregetve így szólt:

— „Oh be ravasz ember vagy te Vendelkém!”

Egy óra mulva Rébék néne leánya látogatására ment, s ezt az alkalmat használta fel Vendel, hogy azt a másik ötven hasábot hazaszállíthassa.

Másnap nyugodt lelkiismerettel áldozni ment az Ur asztalához, s miért ne?

Nem kapott-e abszolutiót?

a szürke valóság, mit a megviselt agy feketének lát.

Megtudjuk, hogy hitvesünk is csak egy ember, tele gyöngeséggel, gyarlósággal, pedig ha angyalt találunk is kevés, mert az ideál mindennél tökéletesebb.

Egy beláthatatlan magasságból buktunk alá, bukás közben eltörök az a bizonyos rózsaszínű szemérvég és családottan kell tapasztalunk, hogy még a szerelem után is csak emberek maradtunk. — Sokan tudják, mily keserű ez a csalódás és ismertem olyan házastársakat, kik sokáig nem bocsájthattak meg egymásnak, hogy emberek voltak. A megszokás ezeket is összeforrasztotta.

Ime, ez a szerelemházasság.

Nem hiszem, hogy akár a számítógépes realizmus, akár a lángoló idealizmus boldog házias életet biztosítana az ember számára. Amabban megdermed, emebben elég a lényegünk, emberek vagyunk, jellegünk nem bírja elviselni a túlzást.

Ha ésszerűen összekevertük az idealizmust a realizmussal, a gondolkodást az érzéssel, megkapjuk azt a szert, mely a boldog házias életnek fundamentuma és ez a mérték.

Találkozik két ember, megismerik egymást, az idő, az ismeretség, — ha lelkük megtalálta egymásban, mi néki kellemes, — rokonszenvet kelt, szeretetre ébreszti őket.

Ismerik egymást. Agyuk szabad, vérük lekötve nincsen, gondolkodásuk független, érzésük minden ráhatástól ment. Tudják mi vár rájuk, tehát határozottabb, világosabb és igazabb a lét, mint az, melylyel az érzelmeiket, az agyat, a szívet zibbasztó szerelem és hasonlíthatatlanul melegebb, mint a melyet az érzéketlen közönyös számítás biztosít az ember számára.

Akinek lelke fölött úrrá lett a szenvedély, az határoz, anélkül, hogy gondolkozott volna és akinek lelkét a realitás számítás tölti be, a nélkül határoz, hogy szeretett volna. Egyedül az határoz komolyan és emberhez méltóan, aki szeretett és gondolkodott is előbb.

A gondolkodással párosított szeretet teszi emberré, nemessé az embert. Akaratunkon kívül, az ösztön fékezhetetlen izzó hatalmával ragad a szenvedély és nem tudjuk, hol lesz a megállás. Eljuthatunk a mennyországba, az igaz, de nem kevesebb a kilátásunk arra, hogy a sok kejes fájdalommal a poklot vásároltuk meg.

Embernek vagyunk, a tűzben elég, a jég között megdermed ami lényegünk, csak a mérsékelt meleg való minékünk.

hm.

Városi közgyűlés.

Léva város képviselő testülete ez évi június hó 30-án és 1-én tartotta évnegyedes rendes közgyűlést Bódogh Lajos polgármester elnökelete alatt.

A polgármester a napirend előtt bejelentette, hogy az esküdtszéki tagok jövő évi lajstromja összeállítására, mire a közgyűlés a lajstrom összeállítására a polgármester elnökelete alatt dr. Weisz Zsigmond és Szemeredy Lajos képviselő testületi tagokat bízta meg. Ezután tudomásul vette a közgyűlés a néhai Simor János hercegprímás által a lévai főgimnázium javára tett alapítványnak miniszteri jóváhagyását.

Majd a főispán leirata folytán elvben elhatározta a közgyűlés, hogy a mostani városházát kibővíteti, a kívánalmaknak megfelelő helyiségek létesítése céljából s a tervek és költségvetés beszerzésével a polgármestert megbizta. A rendőrség létszámát 2 rendőrrel szaporítja s illetményüket a jövő évi költségvetés terhére felvételre rendeli. A rendőrkapitány és alkaptány egyenruházatának kérdését a tanács hatáskörébe utalja. Tudomásul vette továbbá a közgyűlés, hogy a jövőben a pénztárnok az aszfaltpénzeket is csak a számvéző jegyzése mellett kezelheti, hogy a lévai takaré- és hitelintézet által a lévai szegényháza tett alapítvány felsőbb jóváhagyását nyert s hogy az elmúlt tanévre kért 2% ipar- és kereskedelmi-iskolai pótdadó engedélyeztetett.

Az ág. ev. egyháznak azon kérvénye, melyben az evang. tanító korpótlékának kiutalványozását a várostól kéri, elutasította.

Erre névszerinti szavazással elhatározta a közgyűlés, hogy az ovodát a róm. kath. hitfelekezet kezelésébe bocsátja, ki két okl. ovónőről és dadáról, a szükséges helyiségekről, azok felszereléséről gondoskodik. A város a szerződést 12 évre köti meg s évi 1000 frt hozzájárulást fizet, de fenntartja magának a jogot, hogy az általa kijelölt ovodakötelesek korlátlan számban felvételének, viseli továbbá 800 frt erejéig a tanterem átalakítási költségeit s a mennyiben a róm. kath. felekezet által szedett tandíj 200 frtot el nem érne, azt kiegészíti. Majd a tanfelügyelő átiratára nyomban elhatározta, hogy

az elemi iskolák államosítása ügyének tanulmányozására egy hét tagú bizottságot küld ki. E bizottság tagjaivá megválasztotta Báthy László, Belcsák László, Csekey Flór, dr. Klein Jakab, Holló Sándor, Lakner László és Ordódy Endre képviselőket.

Ezután az 1897. évi állami adók leírása folytán a megfelelő pótdadók és a be nem hajtható hátralékos elemi iskolai tandíjak törlesztését határozta el a közgyűlés. Jaross Ferencz elemi iskolai igazgató tanító abbéli kérvényének, hogy a tandíj beszedési juttalék fixösszegben megállapítva fizetéséhez csatoltassék, hely nem adatott. Szladky Károlynak a város által megvett ház vételárában 200 frt előleg tikvi bekebelezés mellett megadatott.

Az árvapénzeket a közgyűlés továbbra is a lévai takarékpénztárban és a takaré- és hitelintézetben egyenlő arányban rendelte elhelyezni.

A levéltár rendezésére a közgyűlés Fendt Vilmos díjnosokt augusztus végeig terjedő 3 óra felfogadta. A kalapos iparosok felebe-bezése folytán részükre elárúsító helyül a piacnak sóház melletti részét jelölte ki. Tudomásul vette az 1898. évi közmunka kezeléséről szóló zárszámadást s elfogadta az 1899. évi közmunkaköltségvetést 1926 frt szükséglettel és 938 frt 57 1/2 kr. fedezettel. Együttal elrendelte, hogy a városi utak felügyeletével megbízott tanácsnok a megyei utakat is szemmel tartassa s a visszaéléseket megszüntesse. Az utcák kövezetének javítása elhatározatát 2000 frt erejéig, egyuttal a mező-utca kövezése 450 frttal felvételett.

A lévai uradalom által kért 24 □ méter terület □ méterenkint 1 frt 50 kr-ért átengedtetik. Itj. Zilai István és társainak kérvényét a kéményseprési szabályrendelet módosítása iránt a közgyűlés elutasította.

A lévai pénzügyigazgatóságnak azon határozatát, melylyel a Léva városának fogyasztási adópótlékokból leendő segélyezése iránti kérvényét elutasította, a közgyűlés a pénzügyminiszteriumhoz megfellebbezi s küldöttség ily nyújtja át a fellebbezést a miniszternek.

Végül a fogyasztási adópótlékok szedésére vonatkozó szabályrendelet elfogadása után a közgyűlés véget ért.

Aristides.

Különfélék.

Lapunk jelen számával befejeztük XIX-ik

évfolyamunk első félévét. Előfizetést nyitunk a „Bars” tizenkilencedik évfolyama II-ik félévére.

Tisztelettel kérjük ez alkalommal előfizetőinket,

hogy előfizetéseik megújítása iránt e hét folyamán intézkedni sziveskedjenek, nehogy — késedelem miatt — a lap szétkülésében akadályok merüljenek fel.

Helyben az előfizetések eszközzésével e lap kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

— Az érettségi vizsgálatok szóbeli részét a lévai főgimnáziumban június hó 26. és 27. napjain tartották meg Pirchala Imre tankerületi főigazgató elnökelete alatt.

Az eredményt, mely a vizsgázott ifjak kitünő készültségéről tett tanúságot, 27-én d. u. 1 órakor hirdették ki, mely szerint jlesen érettek Berger Sándor, Hirsberg József és Pollák Géza, jól érettek: Grünberger Fülöp, Pollák Vilmos és Vágás Sándor, éretteknek nyilvánítottak Baksay György, Dombay Miklós, Hamburger Géza, Leidenfrost Sándor, Mauks Imre, Pigler Béla, Reismann Miksa és Weinsberg Fülöp. Az új érettek az nap este a Nyitrai kertben szépen sikerült, barátságos társas vacsorát rendeztek, melyre tanáraikat is meghívták. A kis társaság volt tanáraikról a legnagyobb hálával emlékezett meg s kedélyes hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt. Az új érettek more patrio szintén szerződést kötöttek, hogy tiz év mulva az érettségi emlékére jubiláris összejövetelt rendeznek.

— Az orvosok Vihnyén. A bars-megyei orvos-gyógyszerész egyesület június 29-én Vihnyén tartotta évi közgyűlést. A szép számban megjelent tagokat dr. Benkő kir. tanácsos, megyei főorvos üdvözölte, másodsor e helyen — ugymond megnyitó beszédében, — mert 1867-ben, tehát 32 évvel ezelőtt ugyancsak az ő elnökelete alatt tanácskoztak Bars megye orvosai Vihnye érdekében. Kétségtelen, hogy ezt a fűrdőt az orvosok tették azzá, a mi 1867-ben vegye meztetették a vizét, kitünt annak vastartalma s az akkori orvosi gárda, élén dr. Benkő főorvos s dr. Boleman István, kitünő balneologusunk, vihnyei orvossal teremtetten meg immár országos hírnevét. A fűrdő mai berléje ugylátszik nem tartotta érdemesnek ezt a tényt méltányolni, még azt a fáradságot sem vette magának, hogy a megjelent orvosokat üdvözölje, megelégszik azzal a nem megvetendő üzlettel, hogy a vasat aranyal fizeteti meg. — Az orvos-gyógyszerész egylet közgyűlése után az Országos Orvos Szövetség bars-megyei főokja tartott ülést dr. Frommer alelnök

előlévelésével, ki a gyengélkedő elnököt, dr. Boleman kir. tanácsost helyettesítette.

— **A lévai állami tanítóképzőben** mult hó 22—25. napjain folytak le a tanítóképesítő vizsgálatok, és pedig kiváló eredménnyel, mely körülmény ugy a tanári testület buzgalmáról, mint a derék ifjak szorgalmáról tesz tanuságot. Magyar nyelvű iskolai tanítóságra képesített 18 tanítójelölt; még pedig általános kitűnő osztályzattal: Steingötter Károly, Justus Oszkár, Porubecz Győző; jelesen: Akúcs István, Keviczky Sándor, Miklósk Károly, Mayer Antal; jól: Kottra Ödön, Bedros Gyula, Kacsúr Agost, Kristóf Gyula, Mendöl Ernő, Jezericzky Elemér, Flórián Géza; elégségesen: Brauner József, Hamza György, Szilágyi Lajos, Macsuhá János.

— **A lévai k. r. főgimnázium** ez évi értesítőjét vettük, a melyekben tanügyi viszonyainkra nézve igen sok értékes adatot találhatunk. A Vörösmarty igazgató által szerkesztett értesítő Fludorovics Zsigmond főgimn. tanárnak Erzsébet királyné haláláról írott költeménye és gyászbeszédje nyitja meg. Majd ezt követi ugyanannak lapunkban is méltóan értékes: Gondolatok a jellemképzés köréből. A főgimnázium tanári kara 13 tagból állott, a kikhez számítható még a három hitoktató és a ének-tanár. Beiratkozott a főgimnáziumba 273 nyilvános és 7 magántanuló, a kikből az év végén vizsgázott 262 nyilvános és 6 magántanuló és pedig az I. osztályban 68 rendes, 1 magántanuló, a II. osztályban 30 rendes, 1 magántanuló, a III. osztályban 43 rendes tanuló, a IV. osztályban 47 rendes, a V-ikben 23 rendes tanuló, a VI. osztályban 26 rendes, 1 magántanuló, a VII. osztályban 12 rendes, 2 magántanuló s a VIII. osztályban 13 rendes 1 magántanuló. Ezek közül vallásra nézve 135 tanuló a róm. kath., 1 a gör. kath., 29 az ev. ref., 18 az ág. ev., és 85 az izraelita hitvallást követte. Anyanyelvére nézve magyar anyanyelvű volt 250, német 1, tót 17 tanuló; illetőségre nézve lévai 122, borsodmegyei 69, más megyebeli 2, idegen országbeli 2. A tanulók közül 9 éves 2, 10 éves 8, 11 éves 25, 12 éves 48, 13 éves 57, 14 éves 27, 15 éves 30, 16 éves 20, 17 éves 16, 18 éves 19, 19 éves 30, idősebb 2 volt. I. félévi tandíjat fizetett 251, II. félévét 227. Minden tárgyból jeles bizonyítványt kapott 14, jót 44, elégségeset 164 tanuló. Egy tárgyból elégtelen jegyet nyert 24, két tárgyból 6, több tárgyból 17 tanuló. Jelesek voltak: az I. osztályban Ehrenstein Vilmos, Kozma Gyula, Konkoly Thege Andor, a II. osztályban Berger Ernő, Reismann Manó és Salga Zoltán; a III. osztályban Kálnay Kálmán; a IV. osztályban Szinay Sándor és Török Dezső, a VI. osztályban Grünberger Jenő és Laufer Lipót, a VIII. osztályban Berger Sándor, Hirschberg József, Pollak Géza és Vagács Sándor. Az intézet kebelében működő „Szepesi Imre“ önképzőkör pedig az ifjúság szellemi képzettségének magas fokáról tesz tanuságot. Ösztöndíjat 5 tanuló húzott.

— **Katonai szemle.** Balás György, a nyitrai 14. honvéd gyalogezred ezredese e héten az ezred lévai zászlóalját szemlélte meg s a szemle eredményével igen megelégedve távozott.

— **Az elemi iskolák államosítása** tárgyában mult számunkban megjelent híreinkre vonatkozólag esetleges félreértések kikerülése végett megjegyezzük, hogy nekünk távolról sem áll szándékunkban bármelyik felekezeti iskolai tanító általánosban nagyra becsült buzgalmában, törekvésében, avagy a növendékek előmenetelében kételkedni, csupán azon nehézségeket akartuk a közönség elé állítani, melyek ma utjában állanak iskoláink fejlődésének, mint például az iskolák zsufolttsága, a helyiségek sötét és szűk volta, a kellő tanszerek hiánya stb. Ezekről pedig másként, mint az iskolák egységesítésével, nem gondoskodhatunk.

— **Eljegyzés.** Steinert Ágoston orosz-kai cukorgyári tisztviselő a napokban váltott jegyet P s o t a Berta kisaasszonnyal, a nagysallai postakézelnővel.

— **Tíz éves talákozó.** A lévai főgimnáziumban 1889 évben érettséget tett ifjak június hó 29-én jöttek össze, hogy a tíz éves évforduló alkalmából szívesen üdvözlőjék egymást. Megjelentek a találkozóban Becsey Antal, dr. Weisz Lipót, Uhnák Márk, Weisz Kálmán, dr. Rónay Gusztáv és Akúcs Lajos. A volt iskolatársak délelőtt a piarista templomban tedeumot hallgattak, este pedig barátságos vacsorára gyűltek a nyitrai kertben.

— **Dr. Boleman István** kir. tanácsos, vihyei fürdő- orvos, mint részvétellel értesülünk, e hét folyamán gyöngélkedett, de betegének és tisztelőinek legnagyobb örömeire jelenthetjük, hogy állapotja egyáltalán nem ad aggodalomra okot.

— **A lévai leányiskolák** az idei tanévről számol be a B á t h y László reposit-plébános igazgató által közzétett értesítő, a melyből vesszük a következő érdekes statisztikai adatokat. A polgári leányiskola tanítói kara az igazgatón kívül 11 tagból állott. A ház főnöknője Gyulányi Natália irg. nővér s kivüle még 7 irg. nővér oktatta a növendékeket az előirt tudományokra. A polgári iskolába beiratkozott 107 rendes, 6 magántanuló, ezekből lévai 43, vidéki 64; nyelv szerint róm. kath. 68, ev. ref. 4, ág. ev. 5, görögkeleti 1, izraelita 29, ma-

gyar 101, német 2, tót 4, kitűnő eredményel végzett 11, jelesen 17, jól 28, elégséges osztályzatot nyert 33, elégtelen 14. Tandíjat fizetett 98, mentes volt 9. Kitűnő bizonyítványt nyert az I. osztályban Kugyela Mária és Szobry Gizella, a II. osztályban Keviczky Irén, Tomanek Vilma, Schwartz Róza, a III. osztályban Laufer Etel, Nyuli Erzsébet, a IV. osztályban Bodánszky Anna, Krausz Gizella, Mozsary Vilma, Rácz Juliska és Berger Margit. A tanév folyama alatt a növendékek 848 drb. kézimunkát készítettek. Az elemi leányiskolába beiratott 288 leánygyermek, kik közül 275 róm. kath. 5 ev. ref. 2 ág. ev. volt; magyar 275, német 2, tót 5. Az I. osztályban 110, a II. osztályban 69, a III. osztályban 63, a IV. osztályban 40 tanuló volt. Az ovodába járt 53 leány és 55 fiu gyermek.

— **Pórljárt házitolvaj.** Egyik lévai fűszer és vaskereskedő a napokban az adó-kivető bizottság tárgyalására volt idézve. Mig ő odajárt, az egyik segéde a vaspénzes szekrényt egy vasdarabból készített kulccsal próbálta nyitogatni, és addig erőlködött, míg a vasdarab a zárba beletörött, s többé kivonni nem bírta. A hazajövő főnök nyitni akarván pénzeszekrényét, a kulcsot nem bírta a zárba illeszteni. Nyomban észrevette a manipulációt. A házi tolvajt a rendőrségnek bejelentette, hol az beismerő vallomást tett. A kereskedő azonban a segéd fiatal korára való tekintettel panaszát visszavonta.

— **Iskolai ünnepély.** A verebélyi róm. kath. elemi iskola tanuló ifjúsága 1899. évi július hó 6-án d. u. 6¹/₂ órakor a verebélyi róm. kath. iskola termében az ujonnan épült templomban felállítandó fogadalmi oltár javára iskolai ünnepélyt tart. Belépti díj 1 korona. Csaldíjegy 3 korona. Felülfizetések közzététel fogadalmak.

— **Az ideai termés.** A gazdák azt állítják, hogy a rozsdá sokat ront máris a termésen. A vetések a gyakori zivataros, esős időjárás következtében újra és újra megdőlnek; néhol pedig a vihar miatt össze is keveredtek nemcsak az őszi, hanem a tavasziak is. Így annál könnyebben végezhet a rozsdá a tejen lévő maggal; de hát tényleg oly sok a rozsdalepte vetés? Ugy hisszük, hogy ma még nincsen nagyobb aggodalomra ok, sőt ha a termés megmarad azon a nívón, a mely ígérkezik, az átlag a mult évi eredményeket is meghaladja. Az országban sok kárt okoztak az idén a férgek is, különösen a hesszeni légy, a drótféreg és a buza-pondró; a rozsdá és a féreg által megkárosított terület néhol jelentékeny, viszont azonban nem szabad azt sem felednünk, hogy az ország némely pontjain s főként a nagy Alföldön a buzavál bevetett terület is növekedett. Tapasztalt gazdák állítása szerint az idén sehol sem oly szép a gabona, mint Barsvármegyében.

— **Humoros estély.** Zilahi Gyula, a nemzeti színház kitűnő művésze, a paratlan Zsüli e hó 16-án Léván a Nyitrai kert színpadon kaczagó estélyt tart. Zilahi előadása nem szorul reklámra, mert hiszen az ő művészetét ismerik egész országban. Zilahinak: gazdag és igen kedélyes műsora, s az ő szeretetreméltó művészete és kedves egyénisége elég garancia arra, hogy az ő „művész-estélyein“ a közönség nagyon jól fog mulatni. Az estély műsora a következő: I. rész. 1. Hát mi is az az élet? . . . Id. Coquelin kedvenc monologja. Francziából fordította Gabányi. 2. A föld és népei. Kultur-historico-geographico humoristicus előadás. Dr. Shulphurikus nyomán írta Gabányi és Zilahi. 3. Egy tolvaj. Magánjelenet, egy bál után. 4. Szombat este. Irta Gabányi. 5. Egy modern vigjáték. Irta Saphir. Személyek: Egy színész A férj. Egy ur A nő. Szolga. Az udvarló. Egy szereimes pár A nagybácsi. 1-ső, 2-ik, 3-ik ur a közönségből 1-ső, 2-ik, 3-ik ujságit. II. rész. 6. Egy szeretetre méltó kedves ember. Irta Tradeles, fordította Gabányi. 7. A fürdőorvos. Irta (Sipulus) Rákosi Viktor. 8. A komikus. Irta Kürthy Emil. Zsüli, színész.

— **Utazás a halálba.** Bartha András óvári földmivető gazdá ma egy hete Garam-Lökre indult. Alsó-Váradnál kocsiával át akart kelni a sekély vizű Garamon. A folyó közepén azonban a lovak megbokrosodtak s a kocsit oly szerencsétlenül fordították fel, hogy a benneülő gazda alája szorult s megfuladt. Holttestét a sebes ár tova ragadta. S csak csütörtökön délelőtt fogták ki az e czelra felszolgált kálnai halászok Töre és Nagyod között.

— **Az orsz. tanáregyesület** jul. 2-án és 3-án tartja évi közgyűlést Budapest és akadémia heti üléstermében. A program egyik legkiemelkedőbb pontja lesz Szarvas Gábor szobrának, mely főképpen a tanárok adományából emeltetett, leleplezése és megkoszorúzása. Az alkalmi szöveget Beöthy Zsolt egyet. tanár, az egyesület elnöke fogja tartani, majd Sajó Sándor költeménye következik, végül átadják a szobrot megörzés végett a székesfőváros törvényhatóságának.

— **A közgyűlésre** a lévai főgimn. tanári karából Fludorovics Zsigmond és Szmutny Rezső tanárok utaztak Budapestre.

— **Gyilkos sógor.** Trubinyi József szőlőpasztor június 30-án a verebélyi szőlőhegyen sógorát, Jókay Lukácsot valami csekély örökség felett folytatott vitájukban agyonlőtte. A szerencsétlen embert 4 kiskoru gyermek és özvegye gyászolja. A tettes önként jelentkezett a csendőrségnél, mely át-szolgáltatta a bíróságnak.

— **Táncestély.** A lévai k. r. főgimnázium 1898/99. tanévben érettséget tett ifjai tegnap július hó 1-én a főgimn. „Segítő-Egyesület“ javára a Nyitrai-kert helyiségeiben búcsú-táncestélyt rendeztek, mely igen szépen sikerült. Ott láttuk városunk és vidékének szépeit egy bokrétaban. Jó kedvben nem volt hiány, mert még a hajnali órákban is vigan szólt a zene. A mulatságnak csak a felkelő nap beszűrődő aranyugara vetett véget.

— **Postai pályázat.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter. A magy. kir. postatávirda és távbeszélőnél betöltendő 135 gyakornokjelölti állásra pályázatot nyitott, a melyekre mindazok pályázhatnak kik középsiskolát érettségi vizsgával sikeresen végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók közönségi erkölcsi bizonyítvánnyal fedhetetlen előéletüket, közbiztonsági orvosi bizonyítvánnyal pedig egészséges voltukat tartoznak igazolni. A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények, a már közszolgálatban állók által előjáróságuk, a közszolgálatban nem lévők által pedig az illető főszolgabíró vagy polgármester utján folyó évi július hó 31-ig, a szerint, a hol a pályázók alkalmazást óhajtanak nyerni, a budapesti, pozsonyi stb. posta és távirda igazgatósághoz nyújtandók be. A kiválasztottak az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, a ki azután felvételük iránt végleg határoz. A felfogadott gyakornokjelöltek fogadalmat tesznek, egy (1) frt napidíjban részesülnek. Állásukat az évi szeptember hó 1-én, vagy ha az igazgatóság másképen rendelkeznek, ehhezképest elfoglalni tartoznak. Kötelesek az igazgatóság által kijelölt hivatalnál a posta és távirda kezelést gyakorlatilag elsajátítani s ott rendes szolgálatot teljesíteni. 1900. évi szeptember hó 1-ére saját költségükön Budapestre, illetőleg Zágrába fognak áthelyeztetni, a posta és távirda tisztkező tanfolyam szabályszerű hallgatására. Napidíjaik élvezetében a tanfolyamnak tíz óra terjedő ideje alatt is megmaradnak, de ennek fejében szabadidejükben esetleg szolgálatot tenni tartoznak. Azok, akik gyakorlati alkalmaztatásuk alatt teljesen beválnak, a tanfolyam szabályszerű elvégzése s az alapvizsga sikeres letétele után, posta- és távirda gyakornokokká neveztetnek ki.

— **Korpona város felső népiskolája** a Matunak Mihály által közrebec-átott értesítő szerint a három osztályban 30 nyilvános és 12 magán tanuló számlált, kik közül 23 magyar, 5 német és 14 tót volt, 24 róm. kath., 12 ág. ev., 2 ev. ref., és 4 izraelita.

— **Halálos villámcsapás.** A június 19-iki zivatar elvonult a lekéri apátsági uradalom Károly-udvar nevű majorja felett is s a napszámokos sietve menekültek a legközelebbi istállóba. A bérés-gazda — állítólag káromkodva — állt az ajtóban s mellette 2 serdülő munkásfiu. Egyszerre csak káitó villámfény, ropogó dördülés reszketeti meg a levegőt, az ajtóban álló természetes gazda s a két fiu egész hosszukban végig vágódnak a földön. Néhány perc múlva, mire az elkábult munkások eszmélni kezdtek, a két fiu is feltápászkodott, de a gazda meg volt halva. Az orvosrendőri hullaszemle konstatálta, hogy a kalapján lencsényi luk volt látható, a kalap belébe elégett s a haj a fejen megperzselődött. A villám csapás egyéb nyomot sem az áldozat testén, sem a közvetlen környezetben, tetőhen, falakban, nem hagyott hátra.

— **Papirpénz és büntények.** Egy orosz nemzetgazda kimutatni igyekszik, hogy bizonyos összefüggés áll fenn a papirpénz és a büntények között. Oroszországnak tudvalevőleg legtöbb a papirpénz az összes európai államok között. Ez a pénz pedig nem olyan jó, mint más, mert nehéz megörizni és nem tartós. Oroszországban, ahol olyan sok a vidéki lakosság és a nomádok millióira mennek, ez még nagyobb baj. Minden évben sok millió rubel értékű papirpénzt pusztít el tűz, víz és rácsáló állatok, ami persze az arany és ezüst pénzzel már nem olyan könnyűen történhetik meg. Ilyen körülmények közt az orosz paraszt legjobban szereti a pénzt a zsebében, a csizmájában vagy a sapkájában hordani, minek következtében a rablótámadások sokkal gyakoribbak. Használó megfigyelést tettek Nagy-Britániában. A rablás és gyilkosság ugyanis sokkal ritkább Angliában, mint Skóciában, hol sokkal több a bank és mindenki papirpénzzel fizet.

— **Léván június hónapban meghaltak.** Engel Izsák, élt 74 évet, Bélik István, élt 4 hónapot, özvegy Mokus Józsefné, szül. Palkovics Mária, élt 63 évet, özvegy Hangya János, élt 89 évet, Vinkovics, Erzsébet élt 42 évet, Szabó Pál, élt 49 évet, Tolnai Józsefné, szül. Zatyko Julianna, élt 50 évet, Vertheimer István élt 2 hónapot, Kolik Mihály, élt 30 évet, Major János, élt 74 évet.

— **Nagyothallás.** Egy gazdag angol urnó, kinek Dr. Nicholson mesterséges fűldobja a nagyothallást és fülzugást megszüntette 20000 márkás alapítványt tett Dr. Nicholson intézetének azon kikötéssel, hogy ezen összegből olyanok kapjanak mesterséges fűldobot ingyen, kiknek nincs módjukban, hogy azt másképp megszerezzék. — Levelek a következő címre küldendők: B. Y. Nicholson intézetnek, „Longcott“, Gunnersburg, London, W. England,

— **Rövid hírek.** — **Forrongás min-denfelé.** Belgiumban a választási törvénytergyalása alkalmából a klerikális kormány ellen a nép feltámadt s Brüsszelen utcai harcra keveredett a katonasággal, miközben igen sok ember megsebesült. Spanyolországban a nagy nyomorúság miatt szintén zavargás tört ki, a mi szintén véres összeütközésekre vezetett. — **A prágai bíboros érsek,** Schönborn gróf e héten meghalt. —

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: Z U H A N Y.

A bölcs tanácsnok. Polgármester: Ugyan, tanácsnok ur, már miért van megint olyan borzasztó por az utcákon? — Tanácsnok: Oh kérem, azt csak a — szél okozza. — Polgármester: Akkor persze nem tehetünk róla, mert a szélnek csak nem parancsolhatunk.

Igaz a van. Ejjél van; Két részeg igyekszik hazafelé. — Én messze lakom, mond az egyik és nem vagyok gazdag. — Tyhű! felel a másik, mi haszna van az embernek a gazdaságból? Ha milliomos volnék, lehetnék-e részegebb mint most vagyok?

Nyersselyem básztruha

8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig teljes öltönyhöz való kelme — **Tussort és Schantung-Pongees,** valamint fekete, teher és szines **HENNEBERG-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szöves, szín és mintázatban. **Privat-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza: m.-mászánkúnt 8 frt 40 kr., 8 frt. 70 Kétszeres 6 frt 90 kr. 7 frt 20 kr. — **Rozsa** 6 frt 80 kr. 7 frt 10 kr. Arpa 5 frt 80 6 frt 30 kr. Kukorica 5 frt 10 kr. 5 frt 30 kr. Bab 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. Zab 5 frt 60 kr 5 frt 90 kr. Lencse 6 frt 40 kr. 6 frt 60 kr Köles 4 frt 50 kr. 4 frt 80 kr.

Nyiltér.

I.

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed küszöbén van szerencsénk a t. cz. olvasó közönséget előfizetésének megújítására tisztelettel felkérni.

Előfizetéseket elfogadunk és azokat pontosan s díjtalanul eszközöljük, — bármely hazai, vagy külföldön megjelent **Divat Lapra, Hírlapra, Ifjúsági Lapra, Szak-, Szepirodalmi, Humorisztikus, illusztrált lapokra és folyoiratokra,**

az eredeti előfizetési áron.

Esetleges reklamációkat díjtalanul intézünk el.

Teljes tisztelettel

Nyitrai és Társa

könyvkereskedése Léván.

II.

Üzlet átvétel.

Van szerencsénk a t. közönség becses tudomására hozni, miként néhai **Ondrejkovics Lajos** régi jó hírnevű

mészárosi üzletét Léván,

mint utódai átvettük; s a 22 éven át fennálló üzlet jó hírnevét továbbra is pontos és előnyös kiszolgálás által fenntartani, s ez által a t. közönség bizalmát továbbra is kiérdemelni iparkodunk; magunkat a t. közönség becses pártfogásába ajánlva vagyunk

Léván, 1899. június 15.

tisztelettel

Ondrejkovics testvérek.

III.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

ugy magában mint meleg tejjel vegyítve **köhögésnél, regedtségél, tüdőhurutnál stb.** legjobb gyógyszerrel ajánlatik. **Nehézen emésztő, gyomorhurutnál**

kitűnő hatása van!

Főraktár: **AMSTETTER IMRE** cégégnél.

Hoff János

maláta-készítményei
gyengék és betegeknek.

<p>Hoff János maláta egészségi itala. Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere. Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr. Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget. Böger, Bécs, Hofmühlgasse.</p>	<p>Hoff János sűrített maláta kivonata. Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes. Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt. Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 2/2 zacskó maláta kivonattal mell csukorkát. Fischer G. órnagy N.-Várad.</p>	<p>Hoff János maláta egészségi csokoládéja. Gyengeségnél, vérszegénység, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják. Egy csomag ára 1 frt. Maláta csokoládéja a legkiválóbb a mit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségűknél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom. Dr. Nicolai orvos, Triebel.</p>	<p>Hoff János maláta-kivonat mell csukorkái. Köhögésnél, rekedtségnél, elnyalkasodásnál, főleg tüdőhurutnál utólértetben hatásos. A valódi maláta mellcsukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni. Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr. Csodálatos volt maláta kivonat mell csukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen. Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg. Csukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítettek. Busch plébános, Weischütz.</p>
--	--	--	---

Raktár Léván: Boleman E. örök., Medveczky Sándor gyógyszerártaiban; Czirok János utóda Amstetter Imre, Frommer Samu, Engel József kereskedéseiben.
Magyarországi kizárólagos főrakrár: T Ö R Ö K József gyógyszerárta Budapest, Király u. 12.
Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Kávé

Fiuméből
közvetlen a tengeri hajóról szétküldve

1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó ízű	4.60
1 zsák 4 kgr. Portoriko kávé nagyszemű	5.60
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagyszemű	5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé	6.12
1 zsák 4 kgr. kék Jáva gyöngykávé	6.80

elvámulva, bérmentve és csomagolva minden más költség nélkül.
Árjegyzék és látkepese levelezőlapot kívántra ingyen küld.
Fratelli Deisinger,
Fiume, szabad kikötő 28.
A magyarországi kávék bevásárlási forrása.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE

36127 Budapest, V., Alkotmány-utca 31. sz.

Az **ADRIANCE, PLATT** és Co. new-yorki gyár világhírű „**ADRIANCE**” kéveket, marokrakó arató- és fűkaszaló-gépeinek magyarországi kizárólagos képviselője.

A **V. VERMOREL**-féle villofranchoi gyár világhírű „**ECLAIR**” peronospora-feroskendőinek legutányosabb beszerzési forrása.

Minden a mezőgazdaság keretébe tartozó szükségletek, mint:
vetőmagvak, műtrágyák, anyagok, szerszámok, gépek stb.

A szövetség alapszabályait és havonként kétszer megjelenő „**ÜZLETI ÉRTESÍTŐ**”-jét bárkinek ingyen és bérmentve megküldi.

Csak fiatal embereket

érdekel tudni, hogy a

Párisi Dr. Boiton-féle

Injectio Oriental

már néhány nap alatt elmulasztja még a legrégebb és legelhanyagoltabb kifolyást is. Felesleges tehát Santal vagy Copaivát használni, mely csak a gyomrot rontja, de a bajt nem gyógyítja.

Kapható egyedül
Zoltán Béla
gyógyszertárában
Budapest, V., Nagykorona-utca 23.
Ára üvegenként 1 frt. 1.20 kr. előleges beküldésével franco.

Specialitás, poloskák, bolhák és konyhaférgék ellen

Molyok s a háziállatok élősdijeit ellen

Zacherlin

Csak üvegekben a valódi ha „ZACHERL” név van rajta.
A leghatásosabb szer mindenféle férgek alapos kiirtására.

Raktár. Léván: Amstetter Imre, Cserei Gyula, Engel József, Frommer I., Kern Testvérek, Medveczky Sándor gyógyszerész, Pollak Kálmán, Wilhelm Béla.

Ipolyságon: Dombo Károly, Trautwein Dániel
Ujbányán: Cservinka Mór és Henrich Ede fodrász
Verebélyen: Czirok István, Pollak József özvegye és fia.
Zsarnócza: Weichberg Izidor.

Meghívót
legelősebben és legizlésebben készít
NYITRAI ÉS TÁRSA
könyvnyomdája
L É V Á N.

Peronospora-készülékek.

Vermoler és Viktoria-féle legjobb!
Felülmulhatlan, a siker kétségtelen.
A szőlővessző (venyige) leveleinek betegségei ellen, valamint a fák és komlókaesoknak rovarok, levelészek, pondrók és mézharmat stb.-től való megtisztítására.
Ára 12 forint.
Kapható: Kern Testvérek, Léván.

WALLA JÓZSEF

MOZAIK és cement-áru gyára
BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13.

Kerámít-lap, Mozaik-lap à la Metlach, Márvány Mozaik-lap, Cement-lap, Menyeret-nádszövet, Tűzálló téglák, Portland Cement, Roman Cement, Terracotta-árúk.

Granit-terazzo, Betonirozások, Medenczék, Csatornázások, Szőkőkattak, Jászolok, Fayence falburkolati lapok, Aszfalt-tető és elszigetelő lemezek,

KOACYAC ÉS CEMENTCSÖVEK